

[Fraenkel.]

den Kile, han derved, enten han vilde eller ikke vilde, blev nødt til at sætte ind i Systemet, i væsentlig Grad har været Grunden til den Stilling, man har indtaget overfor ham. At der ogsaa kan henvises til en Masse andre Ting, aner jeg ikke noget om. Det ved jeg ikke noget om, men dette, som jeg har sagt, ved jeg, og jeg holder mest af at tale om de Ting, jeg ved noget om.

Pürschel: Naar jeg har tilladt mig at tage Ordet i denne Sag, er det, fordi jeg i det Udvalg, der i sin Tid behandlede dette Spørgsmaal, tilhørte et Mindretal og jeg gerne vilde gøre dette Mindretals Anskuelse gældende her i Salen. Det er jo saaledes, at af de 7 Rigsdagsmænd, der til skiftende Tider har siddet i dette Udvalg, er kun 2 Medlemmer tilbage, nemlig det ærede Medlem Hr. Moltesen og under tegnede.

Det Spørgsmaal, der ligger for her i Dag, er jo meget vidtrækkende, det er i Virkeligheden Afgørelse af Spørgsmaalet: Hvor skal det andet Universitet i Danmark ligge? Det er ikke Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal have et andet Universitet, thi dette Spørgsmaal kan man efter min Mening maaske udskyde, men man maa gøre sig klart, at det vil komme. Grundene herfor er fremsat saa udmærket, at jeg ikke skal gaa nærmere ind paa det. I Udvalget var der Enighed om, at et andet Universitet var ønskeligt, og dette Standpunkt vedkender jeg mig fremdeles. Der var ligeledes Enighed i Udvalget om, at det, man ønskede, var et Universitet af en anden Type end det københavnske, og hvis man fastholder dette og ser klart, hvad det medfører, kan det efter min Mening ikke føre til at lægge Universitetet i den By, som mere end nogen anden By her i Landet ligner København og stræber efter at ligne København. Det kan ikke føre til, at man lægger Universitetet i Landets næststørste By, en By, der i alle andre Henseender end netop denne prætenderer og efter min Mening med Rette at være en Storby, en By, i hvilken det akademiske Element vil svinde ind til en Ubemærkethed, der om muligt vil være endnu større end den, hvori det lever her i København. Vil man fastholde det, som man fra alle Sider sætter op som Maalet, et Universitet af en anden Type, maa man ogsaa gøre sig klart, at saa skal man lægge Universitetet paa et Sted, hvor man har Betingelser for at faa denne anden Type til at vokse. Det skal ikke

lægges i en saadan Nærhed af Københavns Universitet, at det kan præges ved hyp-pige og lette Gæsteroller af Københavns Universitet. Det skal lægges saaledes, at det kan leve sit eget Liv. Det skal lægges saaledes, at man dør kan naa det, som netop staaer som det, man stræber efter, naar man vil have et Universitet af en anden Type: Universitet i den lille By, i den akademisk prægede By. Det er klart, at saaledes bør man handle, hvis man holder sig Maalet for Øje, og hvis det skal være mere end en Talemaade.

Man har talt om Storbyen, Københavns fordærvelige Indvirkning paa den akademiske Ungdom; flere Talere har været inde paa det, og jeg skal ikke forsøge at benægte det. Men jeg har nu en Gang den Tro, at Livet i Aarhus er vist ikke synderlig forskelligt fra det Liv, der leves i København. Den unge Mand, der har Lyst til at gaa paa Livet ud, har sikkert de samme Muligheder i Aarhus, som han har i København, de samme Fristelser dør, som han har i København. Dette Argument tror jeg, man kan lade ligge. Ligesaa Lyrikken, hvad enten det nu er paa Dansk eller paa Latin, det er ikke Lyrik, der skal afgøre dette Spørgsmaal. Det, der skal afgøre Spørgsmaalet, er for det første dette: Hvad vil man naa? Et Universitet af en anden Type? Og dernæst: hvad koster det, har vi Raad til det? Her staaer jeg altsaa paa det Standpunkt, at det vel er muligt, at den øjeblikkelige Situation er saaledes, at det ikke lige er det allerbedste Tidspunkt at begynde paa det, og at det jo er en Ting, som det er rimeligt at tage Hensyn til, men i det lange Løb tror jeg, som sagt, ikke, man kommer udenom det.

Saa kommer man til Spørgsmaalet, om det er saaledes, at der er saa stor økonomisk Gevinst ved at gaa til Aarhus. Derom vil jeg nu for det første sige dette, at for mig er det en Ting, som ikke kan om-tvistes, at den Myndighed, der skal træffe Bestemmelsen om, hvor det andet Universitet skal ligge, er Rigsdagen. Det er ikke en Kreds af mere eller mindre, navnlig mere, energiske Universitetsprofessorer og deres Kolleger i Aarhus, det er Rigsdagen, der skal træffe den. Derfor har man ogsaa fra Rigsdagens Side stadig fastholdt, at hvad Aarhus end gjorde i denne Sag, hvilken økonomisk Indsats den end gjorde, saa gjorde den det for egen Regning og paa egen Risiko. Ethvert Forsøg paa at sige, at den økonomiske Indsats, der er gjort af Aarhus, forpligter den danske Rigsdag, er paa Forhaand dødsdømt, thi paa den